

LR: dom 2000-10-11, mål nr 15536-99, överklagad av RN

KamR: dom 2001-06-19, mål nr 7011-2000 (ref)

D 1/00-01

Revisorsnämnden (RN) förelade den 15 april 1999 A-son att senast den 25 maj 1999 yttra sig över en anmälan som inkommit från Skattemyndigheten i X-stad samt inge viss granskningsdokumentation. Yttrande och begärd dokumentation inkom emellertid inte.

A-son förelades därefter på nytt den 7 juni 1999 att inkomma med yttrande och dokumentation inom tre veckor från det att han fick del av föreläggandet. I föreläggandet erinrades han om att underlåtenhet att lämna begärda uppgifter till RN utgör ett allvarligt åsidosättande av en revisors skyldigheter. A-son fick del av föreläggandet den 22 juni 1999 och skulle således ha inkommit med yttrande och begärd dokumentation senast den 13 juli 1999. Yttrande och begärda handlingar inkom emellertid inte, och A-son hörde inte heller av sig på annat sätt till RN.

Den 22 juli 1999 meddelades A-son varning på grund av sin underlåtenhet att inkomma med yttrande och dokumentation. Samtidigt förelades han på nytt att inkomma med begärda handlingar inom fyra veckor från det att han mottagit RN:s beslut. A-son upplystes därvid om att RN kunde komma att upphäva hans godkännande som revisor om han inte efterkom föreläggandet.

A-son mottog beslutet med föreläggandet den 24 augusti 1999 och skulle således ha inkommit med yttrande och dokumentation senast den 21 september 1999. Begärda handlingar har emellertid ännu inte inkommit till RN. A-son har inte heller på annat sätt hört av sig.

Enligt 20 § lagen (1995:528) om revisorer (revisorslagen) är en revisor skyldig att lämna RN de handlingar och uppgifter som behövs för tillsynen. Underlåtenhet av revisorn att fullgöra denna skyldighet omöjliggör RN:s tillsyn och bedöms därför som ett allvarligt åsidosättande av de skyldigheter som åligger revisorn. I A-sons fall är det synnerligen försvårande att han trots att han meddelats varning ändå inte har efterkommit RN:s föreläggande.

Med stöd av 22 § andra stycket revisorslagen upphäver RN A-sons godkännande som revisor. Med stöd av 25 § första stycket samma lag förordnar RN att beslutet skall gälla omedelbart.

Ärendet har avgjorts av RN:s ordförande Lennart Grufberg i närvaro av kanslichefen Christer Lefrell samt byrådirektören Björn Fredljung, föredragande.

Kammarrätten i Stockholm, avd. 5

Dom 2001-06-19 i mål 7011-2000

A-son har överklagat RN:s avgörande till LR:n i Stockholms län. Härvid har han anfört bl.a. följande. Han drabbades av en hjärtinfarkt den 20 mars 1999. Efter infarkten var han helt sjukskriven till den 2 maj och därefter halvt sjukskriven till den 2 december då han åter blev helt sjukskriven t.o.m. den 21 december. Från den 22 december 1999 är han på nytt halvt sjukskriven. För att inte riskera att få en ny infarkt fick han av läkaren förhållningsorder att ta det lugnt och inte utsätta sig för stress eller tungt arbete. Han kunde dessutom räkna med att

det kunde ta upp till ett år eller mer innan kroppen fungerar som tidigare. Vid tidpunkten för Revisorsnämndens första föreläggande fanns han inte på sin arbetsplats. När det nya föreläggandet kom och sedermera varningen meddelades arbetade han visserligen några timmar per dag men det kändes omöjligt för honom att svara till Revisorsnämnden samtidigt som han hade en stor mängd arbetsuppgifter. Så fort han ägnade det en tanke kände han genast att stressen kom över honom, han blev andfådd och tankeverksamheten blockerades i stort sett. Hur man känner sig psykiskt och i vilken grad man klarar av att arbeta med olika arbetsuppgifter efter en hjärtinfarkt varierar mycket mellan olika människor. Han klarade inte av vissa saker som framkallade stresssymptom. Han har varit godkänd revisor sedan 1983 och aldrig fått någon erinran eller anmälan riktad mot sig.

LR:n har i dom den 11 oktober 2000, mål nr 15536-99, ändrat RN:s beslut på så sätt att påföljden bestämdes till varning jämlikt 22 § lagen om revisorer.

RN har överklagat LR:ns dom. Som skäl för överklagandet har nämnden anfört att det förhållandet att en revisor inte inkommer med begärda uppgifter i ett disciplinärende trots att han tidigare meddelats varning för sådan underlåtenhet utgör ett så allvarligt åsidosättande av revisorns skyldigheter att grund för upphävande föreligger. För att undgå sådan påföljd måste krävas att revisorn visar att han haft godtagbart skäl för sin underlåtenhet. Vid bedömningen av frågan om A-sons belägenhet varit sådan att han inte kunnat kontakta nämnden bör hänsyn tas till följande. A-son har varit helt sjukskriven den 15 april 1999, då det första föreläggandet i ärendet utsänts, fram till den 3 maj 1999. Under de följande drygt fyra månaderna fram till det att nämnden upphävt hans godkännande den 22 september 1999 har han varit halvt sjukskriven och arbetat några timmar om dagen. Nämnden kan svårigen se att förhållandena under denna tid varit sådana att A-son varit helt ur stånd att själv eller genom ombud yttra sig eller på annat sätt meddela sig med nämnden. Det bör särskilt framhållas att A-son sedan han fått del av varningsbeslutet måste ha haft klart för sig att hans godkännande som revisor skulle kunna komma att upphävas vid fortsatt passivitet från hans sida. Med hänsyn till det ovan anförda vidhåller nämnden att omständigheterna är synnerligen försvårande och att det därmed finns förutsättningar att upphäva A-sons godkännande som revisor. Det faktum att han inte tidigare varit föremål för kritik från tillsynsmyndigheten medför ingen annan bedömning.

A-son har bestritt bifall till överklagandet. Han har hänvisat till de uppgifter som lämnades i LR:n.

Kammarrätten har avslagit överklagandet på följande skäl.

Enligt 20 § lagen om revisorer är en revisor skyldig att lämna Revisorsnämnden de uppgifter som behövs för tillsynen. Underlåter revisorn att fullgöra denna skyldighet omöjliggörs nämndens tillsyn. En sådan underlåtenhet bedöms därför som ett allvarligt åsidosättande av de skyldigheter som åvilar revisorn.

A-son har tidigare tilldelats en varning för underlåtenhet att till Revisorsnämnden inkomma med begärda uppgifter och dokumentation. Detta förhållande talar starkt för att hans underlåtenhet att besvara det föreliggande som han därefter fått från Revisorsnämnden bör medföra att hans godkännande som revisor upphävs. Å andra sidan bör, som länsrätten funnit, beaktas att han en kort tid före det första föreläggandet drabbats av hjärtinfarkt och av läkare blivit ordinerad att undvika stress. Enligt vad A-son uppgett har Revisorsnämndens förelägganden hos honom framkallat stresssymptom med andfåddhet och blockerad tankeverksamhet. Någon anledning att ifrågasätta dessa uppgifter föreligger inte. Vidare bör beaktas att A-son varit verksam som godkänd revisor sedan 1983 och inte, såvitt framkommit, före det nu aktuella disciplinärendet varit föremål för någon anmärkning från tillsynsmyndigheten. Vid en sammantagen bedömning finner kammarrätten inte att omständigheterna varit synnerligen försvårande. A-sons godkännande som revisor skall följaktligen inte upphävas. Däremot skall han som länsrätten funnit meddelas ytterligare en varning.